

Balanceren tussen fotografie en tekenkunst: een blik op het werk van Ann-Sophie Deproost

Wanneer je tentoonstellingen bezoekt, maak je voortdurend kennis met nieuwe kunstenaars. Als het werk nog niet vertrouwd is, breekt een spannend moment aan. Op een gelijkaardige manier ontmoette ik Ann-Sophie Deproost. In haar artistieke praktijk zoekt ze de grenzen op van fotografie en tekenkunst om een uniek en fysiek beeld te bekomen. Tijdens haar uitstekende solo in Blanco proefde ik voor het eerst van haar werk. Enkele weken later spraken we af voor een babbel.

In het atelier van Ann-Sophie hangen werken die de klassieke scheiding tussen figuratieve en abstracte kunst opheffen. Landschappelijke en stedelijke motieven dienen als vertrekpunt om verschillende

Anne-Sophie Deproost
GE.S, 2018

thema's aan te snijden als tijd, gelaagdheid en proces. Tegelijkertijd zoekt de kunstenaar de grenzen op van de mediums specificiteit. Om te experimenteren met deze elementen neemt Ann-Sophie ruimschoots de tijd. Het vergt haar soms een jaar om tot een goed beeld te komen. Dit trage proces heeft tot gevolg dat het kunstwerk steeds meer afstand neemt van zijn herkomst in de werkelijkheid. Deze afstand wordt mede versterkt door de zwart-witte tinten. Het gebruik van een potlood of een analoge camera impliceert dat het beeld los komt te staan van zijn mimetische oorsprong.

Daarnaast neemt de graad van abstractie toe door de gecodeerde titels. Enerzijds wakkeren ze de associatieve verbeeldingskracht van de kijker aan door te verwijzen naar hun oorsprong in de werkelijkheid. Anderzijds blijven de titels cryptische verwijzingen naar een archiveringssysteem dat enkel door de kunstenaar ontcijferd kan worden. De kijker blijft dus verward achter tussen herkenning en vreemding, werkelijkheid en abstractie. Hij of zij wordt haast letterlijk geconfronteerd met de temporele gelaagdheid die de beelden en hun titels steeds verder van het momentum wegbrengen. Ann-Sophie stuurt de kijkrichting op een sublieme manier. Aan de basis ligt een weloverwogen compositie met een bijzondere aandacht voor de randen van het beeld.

Artistieke flow

Tijdens haar opleiding aan LUCA School of Arts Gent kwam ze in aanraking met uiteenlopende technieken en kunstvormen zoals fotografie, schilder-, teken- en drukkunst. Vrij vlug merkte Ann-Sophie dat voor haar schilderkunst niet het geschikte medium was om zich artistiek uit te drukken. Ze maakte daarom de overgang naar grafiek en tekenkunst. Door de minor fotografie te combineren met de major tekenkunst, kwamen beide media stilaan samen. Toch duurde het nog enkele jaren vooraleer Ann-Sophie een methodiek ontwikkelde om beide media te verenigen in haar artistieke praktijk.

Hoe een beeld ontstaat en evolueert, behoort tot een van de belangrijkste drijfveren van Ann-Sophies kunstenaarschap. Ze combineert een complex denkproces met een gevoeligheid voor fysiek waarneembare toevalsfactoren die zich reveleren in het beeld. Niet zelden neemt Ann-Sophie foto's waarbij de grens tussen natuur en cultuur gecapteerd wordt. Het moment waarop ze de ontspalknop van het

Anne-Sophie Deproost
BE.B, 2018

fototoestel indrukt, valt er voor haar heel wat samen in een verhoogde artistieke flow. Af en toe gebeurt het dat ze vertrekt vanuit *found footage*. Dan wordt ze getriggerd door bepaalde details van het drukprocedé zoals het tactiele van een rafelige rand of het doorschemeren van een roosterstructuur. Het beeld, al dan niet zelf vastgelegd, beschouwt Ann-Sophie als een wit blad papier. Op dit beeld voegt ze lagen toe met technieken die niet langer trouw blijven aan één specifiek medium.

Gelaagdheid

Ann-Sophies atelier is een tijdloos universum waar ze zonder een vooropgesteld plan de grenzen van fotografie en tekenkunst opzoekt. Chemische, mechanische, digitale en manuele processen onderwerpt ze aan alle mogelijke vormen van manipulatie en distorsie. Eenmaal een foto ontwikkeld is, zet Ann-Sophie haar zoektocht naar het beeld verder in de donkere kamer en het atelier. Door fotografisch materiaal handmatig te bewerken ontstaan nieuwe beelden. Ann-Sophie maakt ook gebruik van een scanner, die als een tweede camera extra visuele lagen aan haar werk toevoegt. Ann-Sophie combineert dus zowel analoge, digitale als manuele technieken in haar praktijk. Er is geen vaste werkmethode of stappenplan, vanuit de intrinsieke kwaliteiten van het evoluerende beeld wordt de volgende stap bepaald en dit is voor elk werk anders.

De gelaagdheid van een foto is een belangrijke factor om de rijpheid van het beeld te bepalen. Naargelang de voorgeschiedenis van de foto varieert zijn verwantschap met de tekenkunst. Door middel van een reeks tekenkundige ingrepen, zoals het bedekken van enkele lagen van de compositie, verwezenlijkt Ann-Sophie de symbiose tussen beide media. Dit gebeurt niet enkel met potlood, ook

gommen, stiften, cuttermessen, inkten of houtskool komen aan zet. Bij de totstandkoming van een kunstwerk is de keuze van het papier van cruciaal belang. De structuur, kleur en matheid van het papier bepalen net zoals de andere stappen in het beeldproces mee hoe het beeld een tactiele vorm krijgt. In tegenstelling tot de traditionele omgang met fotografie, waarin beelden vaak in veelvoud bestaan, is elk beeld van Ann-Sophie een uniek stuk en wordt de beleving van haar werk bepaald door de fysieke aanwezigheid in de tentoonstelling.

Anne-Sophie Deproost
BE.D, 2019

